

vera gruber

življenjepis / životopis

Rojena je bila leta 1949 na Ptuju v Sloveniji, nato se je leta 1956 njena družina preselila v Pulj, kjer je končala Osnovno šolo Moša Pijade in Srednjo tehnično šolo na oddelku za arhitekturo.

Zaposlila se je v gradbenem podjetju Gradnja, kjer je delala do leta 1973, ves ta čas, od leta 1963 do 1973, pa se je ukvarjala z amaterskim ustvarjanjem filmske kulture in ob 10. obletnici Filmskega kluba Jelen prejela Zahvalo za zasluge pri širitvi filmske kulture. Leta 1973 se je zaradi ljubezni preselila v Slovenijo, v Novo Gorico, kjer živi še danes.

Nad slikarstvom jo je navdušil puljski rojak, slikar Martin Bizjak, intenzivneje pa se je s to vrsto umetnosti začela ukvarjati po težki operaciji in predčasni upokojitvi leta 1997. Začetek njene slikarske poti je spremljala in usmerjala akademska slikarka Jana Dolenc, zadnja leta pa slika pod vodstvom mentorja in slikarja Jožeta Kotarja.

Od takrat je imela šestintrideset skupinskih ter štiri samostojne razstave, in sicer:
2008 Dom upokojencev Nova Gorica
2012 Galerija Mercator Center, Kromberk
2014 Goriška knjižnica Franceta Bevka, Nova Gorica
2015 Galerija Frnaža, Nova Gorica
Nekaj slik je razstavljala v Mestni Občini Nova Gorica.

Nagrade:
2006 Coseano, Italija
2013, 2015, 2016 odkupne nagrade; Ex tempore - Gradišče nad Prvačino

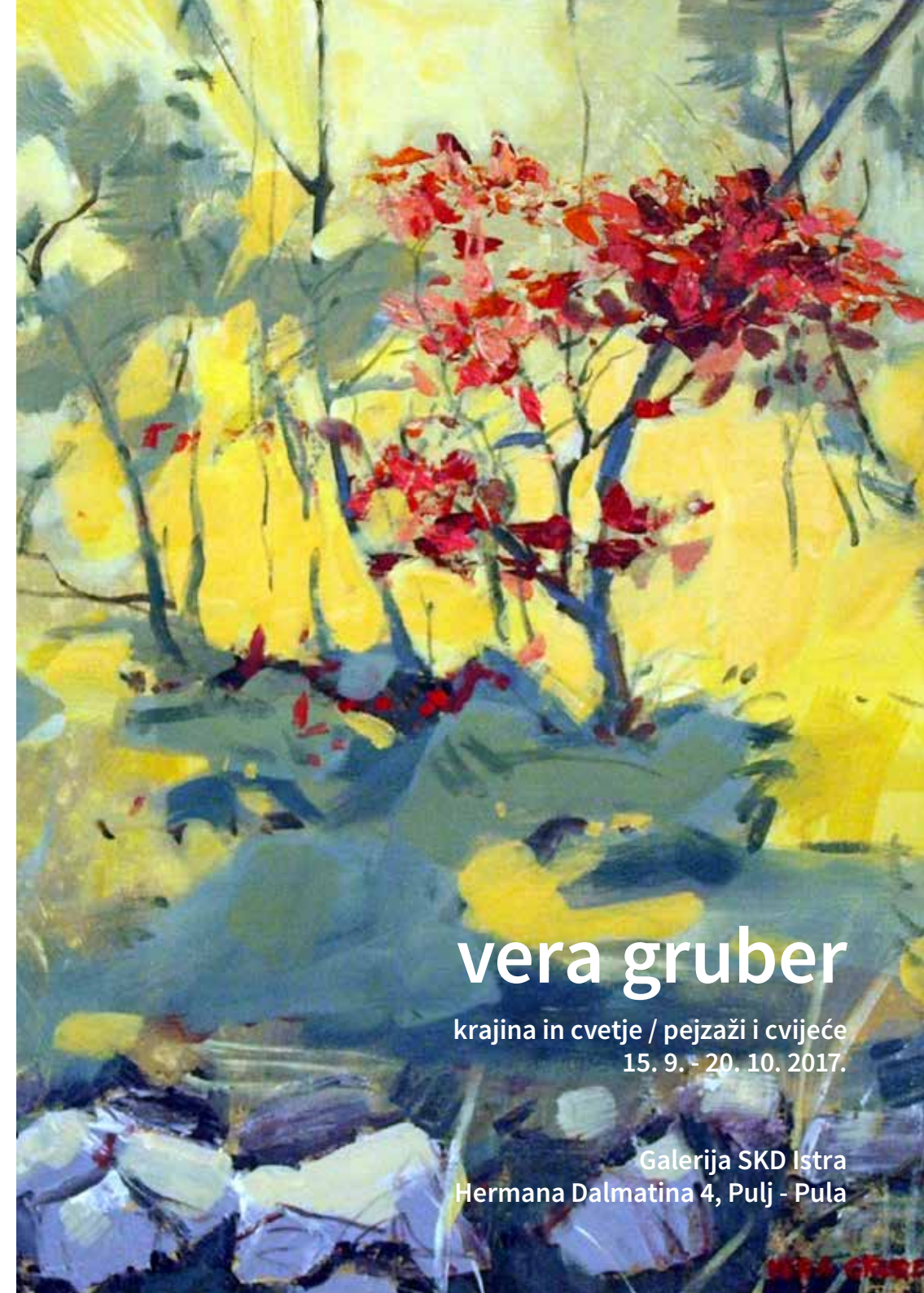
Vera Gruber rođena je 1949. godine u Ptuju u Sloveniji. Njezina se obitelj 1956. godine preselila u Pulu, gdje je Vera Gruber završila Osnovnu školu Moše Pijade (danas OŠ Centar) i Srednju tehničku školu Pula, na odjelu arhitekture.

Nakon školovanja zaposlila se u građevinskom poduzeću Gradnja, gdje je radila do 1973. godine i u tom se razdoblju (od 1963. do 1973.) amaterski bavila stvaranjem u filmskoj kulturi, za što je prilikom 10. obljetnice Filmskog kluba Jelen primila zahvalu za zasluge širenja filmske kulture. Godine 1973. iz osobnih se razloga (prvenstveno ljubavi) preselila u Sloveniju, u Novu Goricu, gdje živi i danas.

Ljubav prema slikarstvu približio joj je pulski sunarodnjak i slikar Martin Bizjak, a intenzivnije se slikarstvom počinje baviti nakon teške operacije te ranog umirovljenja 1997. godine. Početke njezinog slikarskog puta pratila je i usmjeravala akademska slikarica Jana Dolenc, dok u posljednje vrijeme stvara pod vodstvom mentora i slikara Jože Kotara.

Od tada je imala trideset i šest zajedničkih i četiri samostalne izložbe:
2008. Dom umirovljenika, Nova Gorica
2012. Galerija Mercator Center-Kromberk
2014. u knjižnici France Bevk, Nova Gorica
2015. Galerija Frnaža, Nova Gorica
Neke radove izlagala je u Mjesnom odboru Nova Gorica.

Nagrade:
2006. Coseano, Italija
2013., 2015., 2016. otkupne nagrade; Ex tempore - Gradišće nad Prvačino

vera gruber

krajina in cvetje / pejzaži i cvijeće
15. 9. - 20. 10. 2017.

Galerija SKD Istra
Hermana Dalmatina 4, Pulj - Pula

Založnik / Nakladnik **Slovensko kulturno društvo Istra** Za založnika / Za nakladnika **Danica Avbelj**
Besedilo / Tekst **Tina Širec Džodan** Lektura **Mateja Klemencič** (slovenščina) **Zlata Knez** (hrvatski)
Izbor del in postavitev / Izbor radova i postav **Vera Gruber, Tina Širec Džodan** Fotografije **Andrej Podlogar**
Oblikovanje **Tihana Nalić** Tisk / Tisak **Tiskara Nova, Galizana** Naklada **200**
Pula-Pulj 2017.

vera gruber

krajina in cvetje / pejzaži i cvijeće

Tina Širec Džodan

SAMOSTOJNA razstava slik Vere Gruber v Pulju predstavlja njeno peto razstavo velikega obsega in pomena. Slikarka je izmed številnih motivov, s katerimi se med svojim ustvarjanjem srečuje, za pričujočo priložnost izbrala motive krajine in cvetja, ponekod so to tihožitja, ponekod pa cvetlice, zaobjete v svoja naravna okolja. Že bežni pogled na njena dela nam lahko kar hitro vtisne pečat, saj so slike jasno opredeljene, ne le z motiviko temveč tudi s tehniko in suverenim osebnim stilom ustvarjanja, ki močno zrcalijo slikarski rokopolis avtorice. Tehnika olja na platno, s katero se izraža Vera Gruber, je v slikarstvu novega veka zavzela vodilno vlogo, predvsem zaradi izjemnih razsežnosti slikarske tehnike, ki omogoča nadgradnjo motiva tako, kot nobena druga tehnika, ob tem pa je silno obstojna in lahko dolgo in vztrajno kljubuje zunanjim vplivom časa. Seveda je treba poudariti, da je ob vseh izjemnih lastnostih oljne tehnike to tudi najbolj zahtevna slikarska tehnika, ki pogojuje dobro tehnološko poznavanje materiala, predvsem pa tehnično veščino z veliko vztrajnosti in dela že za neambiciozne rezultate, kaj pa šele za resnejše slikarske načrte. To je verjetno eden izmed razlogov, da so danes olja na platno ob vseh novih tehnikah in medijih vse redkejši pojav v slikarstvu. Takšne izjeme, kot je slikarstvo Vere Gruber, prav veselijo bodisi strokovno ali pa laično publiko in obujajo starodavno tehniko s samosvojim in posebljenim načinom izražanja. Poleg olja, avtorica uporablja tudi akvarel, ki je ravno tako zahtevna tehnika, zelo hitra in za razliko od olja veliko bolj lirična, pušča vtis lahkotnosti ustvarjanja, vendar zgolj, če je čopič v rokah dobrega mojstra, kar je zopet dokaz o avtoričinem resnem pristopu k slikarstvu, dolgih urah dela in nadgradnje ter predvsem močnem notranjem vzgibu za slikanjem, ki ga je morda lahko prepoznati, a ga je veliko težje spraviti v prakso.

Motivi krajin variirajo od zimskih do poletnih prizorov z napol abstrahiranimi površinami kompozicije, v katerih je forma motiva le nakazana, a dovolj prepoznavna, da nas zapelje v atmosfero in zgodbo slike same, tja do klasičnih vedut, bodisi obmorske ali pa hribovite pokrajine. Cvetlice pa na slikah Vere Gruber najdemo v najrazličnejših okoljih in situacijah, ponekod gre za tihožitje z jasno določenim motivom in natančno realistično potezo, ponekod pa se avtorica igra s formo. Cvetiče drevje, polja in posamezne cvetove, naslikane z bolj sproščeno potezo, umešča v abstrahirano okolje, a je ob tem prostor na sliki ravno dovolj zamejen, da ga ob pogledu lahko prepoznamo.

Krajine Vere Gruber so dovolj realistične, da motiv lahko razberemo, v istem hipu pa nas prizori narave nagovarjajo z izjemno subjektiviziranim tonom in atmosfero, ki v določenih segmentih delujejo popolnoma abstrahirano ter jih je stilno težko opredeliti. Hkrati vsebujejo delček impresionistične hipnosti in stilno ekspresionističnih potez, atmosfera prizorov pa skriva določeno mističnost simbolističnega tipa, medtem ko kolorit realistično spremlja letni čas in obdobje dneva, ki ga slika kaže. Vendar so tisto, kar posebej poudarja specifičen način upodabljanja pri Veri Gruber, detajli. Ne glede na motiv, bodisi je to krajina, tihožitje ali cvetje, so detajli skrbno premišljeni in v določenih primerih nosilci celotnega prizora kot simbolike, vedno diskretni in nevsiljivi, ni pomembno, ali so naslikani z natančno potezo ali popolnoma zabrisani, v nekem trenutku preprosto pritegnejo pozornost gledalca. V tem segmentu ustvarjanja slike Vere Gruber malce spominjajo na japonske lesoreze, iz katerih se je razvila in razširila posebna estetika upodabljanja narave in cvetic.

Seveda se v slikah Vere Gruber zrcali bogata dediščina evropskega in slovenskega slikarstva 19. stoletja in preloma v 20. stoletje - od krajinarjev in realistov do slovenskih impresionistov in slikarjev prve polovice 20. stoletja, ki so se ukvarjali s podobno motiviko, kar priča o široki

razgledanosti avtorice in dobrem poznavanju zgodovine umetnosti. Njene slike ne posnemajo posameznih avtorjev in motivov, so samosvoje, vendar nam dajo slutiti, da avtorica dobro pozna slovensko slikarsko dediščino in večino tehnike, v kateri ustvarja in s katero nadgrajuje svoje zamisli, videnja, hrepenenja ali morda sanje, ter jih oblikuje v pričujoče prizore, ki jih k sreči tudi razstavlja ter nam na ta način omogoča vpogled v delček svojega ustvarjalnega imaginarija.

SAMOSTALNA izložba slika Vere Gruber u Pulji predstavlja njezinu petu izložbu takvog značaja za koju je, među brojnim motivima kojima se posvećuje tijekom svog stvaranja, odabrala pejzaže i cvjetne motive od kojih su neki mrtve prirode, dok drugi prikazuju cvijeće u okrilju svog prirodnog okoliša.

Već i prvim pogledom na njezine radove možemo brzo stvoriti utisak o njima jer su slike jasno određene ne samo s obzirom na motive, već i s obzirom na tehniku, kao i na avtoričin suveren osobni stil izražavanja u kojemu se snažno zrcali njezin slikarski rukopis. Tehnika ulja na platnu kojom se Vera Gruber izražava u slikarstvu novoga vijeka zauzela je vodeću ulogu, prvenstveno zbog iznimnih sposobnosti ove slikarske tehnike koja omogućuje nadgradnju pojedinog motiva kao ni jedna druga slikarska tehnika, a pri tome je silno otporna i može dugo, gotovo trajno, prkositi vanjskim utjecajima zuba vremena. Isto je tako potrebno naglasiti kako je, uza sve iznimne osobine tehnike ulja, upravo to i najzahtjevnija slikarska tehnika koja uvjetuje dobro poznavanje materijala, tehničku vještinu baratanja njime uz mnogo upornosti i rada čak i za neambiciozne rezultate, a kamoli za ozbiljnije slikarske ciljeve. Vjerojatno je baš to jedan od razloga što su danas ulja na platnu, uza sve nove tehnike i medije, sve rjeđa pojava u slikarstvu te su, s obzirom na navedeno, ovakve iznimke poput slikarstva Vere Gruber prava radost bilo stručnoj, bilo laičkoj publici. One svojim osebnim načinom izražavanja evociraju ovu drevnu tehniku.

Osim uljem, autorica rado slika i akvarelom, još jednom zahtjevnom tehnikom koja je za razliku od ulja mnogo brža i poetičnija, ostavlja dojam lakoće stvaranja, ali samo ukoliko je kist u rukama pravog majstora, što ponovo potvrđuje avtoričinu ozbiljnost pristupa slikarstvu, sate rada i nadgradnje, a prije svega unutarnji poriv prema slikanju koji čovjek možda lako prepoznaje, no mnogo ga teže materijalizira u praksu.

Motivi pejzaža variraju od zimskih do ljetnih prizora s djelomično apstrahiranim segmentima kompozicije pri čemu se forma motiva tek naslućuje, no dovoljno da nas uvede u atmosferu i priču slike, pa sve do klasičnih veduta morskog ili planinskog krajolika. Cvjetne motive na slikama Vere Gruber nalazimo u najrazličitijim okruženjima i situacijama. Negdje su to mrtve prirode jasno određenih formi i preciznog realističkog poteza, dok se s drugima avtorica igra formom pa drveće ili polja u cvatu, kao i pojedine cvjetove, slika opuštenijim potezom smještajući ih u apstrahiran okoliš. Pri tome je prostor na slici dovoljno određen kako bismo ga prepoznali već i prvim pogledom.

Pejzaži Vere Gruber dovoljno su realistični za prepoznavanje motiva, dok nam se istovremeno ti prizori prirode obraćaju s iznimno subjektiviziranim tonom koji prati atmosfera slike. U određenim segmentima oni djeluju potpuno apstraktno te ih je stilski teško opredijeliti. Istovremeno u njima nalazimo trag impresionističke trenutnosti, kao i silinu ekspresionističkog poteza, dok atmosfera prizora skriva određenu mistiku simbolizma, a kolorit realistički prati godišnje ili doba dana koje slika prikazuje. No ono što najintenzivnije naglašava specifičan način izražavanja Vere Gruber, skriva se u detaljima. Neovisno o motivu, pejzažu, mrtvoj prirodi ili cvijeću, detajli su uvijek brižno promišljeni, a u nekim su primjerima nosioci cijele kompozicije i simbolike djela. Uvijek diskretni i nenapadni bez obzira na to jesu li precizno naslikani ili tek nagoviješteni s nekoliko poteza kistom, oni jednostavno u određenom trenutku privuku pažnju gledalaca.

Upravo u tom segmentu stvaranja slike Vere Gruber malčice podsjećaju na japonske drvoreze iz kojih se razvila i raširila posebna estetika prikazivanja prirode i cvijeća.

Naravno da je na slikama Vere Gruber moguće prepoznati bogatu baštinu europskog i slovenskog slikarstva 19. i prijeloma u 20. stoljeće, od pejzažista i realista do slovenskih impresionista i slikara prve polovine 20. stoljeća koji su se svojim slikarstvom bavili upravo sličnom motivikom kao i Vera Gruber, što nam govori o širokoj naobrazbi avtorice i dobrom poznavanju povijesti slikarstva i umjetnosti općenito. Njene slike nikako ne kopiraju pojedine avtore i motive, one su osebujne i ono što nam daju naslutiti jest to da avtorica dobro poznaje našu slikarsku baštinu i vlada vještinom tehnike kojom stvara, nadograđuje svoje ideje, videnja, čežnje ili možda snove oblikujući ih u prizore kojima svjedočimo i ovom prilikom, dakle sve ono što je važno i što slikama udahnuje život – avtorica svoje radove nesebično izlaže dajući nam time mogućnost da zavirimo u dio njezinog stvaralačkog imaginarija.

